

همین‌که عزم ادامه‌ی آن گناه را نداشته باشد در حکم توبه است

شماره پرسش: ۱۸۶۶۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱۱/۲۵ ۰۲:۵۹:۰۰

متن پرسش

با سلام و احترام: ۱. اگر کسی گناهی مرتکب شود که مستوجب حد شرعی باشد آیا برای پاک شدن باید خود را معرفی کند تا حد بر او جاری شود؟ ۲. با توجه به اینکه یکی از شرایط قبول توبه عدم تکرار گناه است در مورد گناهایی که موقعیت ارتکاب آن‌ها دیگر پیش نمی‌آید و یا ابزار آن دیگر وجود ندارد (مثلاً فرد چشم چران کور شود) توبه موضوعیت دارد؟ ۳. در جایی که خداوند می‌فرماید سیئات را به حسنات مبدل می‌کند سیئات فقط به معنی گناهان است یا به معنی اشخاصی که از بس گناه کرده‌اند عین گناه شده‌اند نیز می‌شود؟ ۴. سخت‌ترین حجابها بین خدا و شخصی که تمام لحظات عمر خود را در غفلت و گناه سپری کرده وجود دارد اگر بخواهد این حجاب‌ها را پاره کند و جبران مافات نماید علاوه بر رعایت تقوا، ذکرهایی که باید بر آن‌ها مداومت کند به ترتیب چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- نه! تنها باید توبه کند ۲- آری! همین‌که عزم ادامه‌ی آن گناه را نداشته باشد در حکم توبه است ۳- فرق نمی‌کند. اگر کسی جهتش عوض شد تا آن مرحله می‌تواند پیش رود که سیئاتش تبدیل به حسنات شود ۴- سیدالکلام ذکر «لا إله إلا الله» است که رجوع به معبود یگانه را به قلب متذکر می‌شود. موفق باشید